Otis abi Yılmaz Aslantürk'ün yeni hikayesi 13. sayfada. "Başımdan geçti bunlar"

Türk parasının adı değişiyor! Muhtemel adlar şunlar: Akçe, Eti, Yeni lira, Ata. Ayrıca paradan üç sıfır atılması düşünülüyor.

PIŞMIŞ KELLE

SAYI 278

12.000 TL.

KEMİK KAFALI MAGAZİN

BEN ŞİMDİ SANA ON ETİ VEREYİM, AKÇE VER BANA. ELLİ KAMURAN BORCUM OLSUN. DOMATİS VER. YÜZ PANDA... ON GRAM...

AHA YÜZ KAPAK VER. DOKSAN TIPA OLSUN. YUVARLAK HESAP... KIRKIKİ CEYLAN.

GİTTİKÇE GÜZELLEŞİYORUZ GÖRÜYOR MUSUN? YAKINDA ÖYLE GÜZEL OLUCAZ Kİ NİHAT, TADIMIZDAN YENMİYCEZ.

DÜNYANIN EN UCUZ MEMLEKETİ...

Efenim gine birtakım dinozorus beyinli insanlar ayağa kalktılar. Türk parasından üç sıfır atılmasına isyan ediyorlar. Ulan bana kalsa altı sıfır atarım bugünkü bin lira olur sana 0001 lira. Bozdur bozdur harca... Üç sıfır atılacağına sevinmeniz lazım a örümcek kafalılar. Etin kilosu olacak 300 lira, peynir olacak 150 - 200 lira. Ekmak olacak 10 lira. Efenim, bugün beş milyon alan insan, nerdeyse Vehbi Koç gibi bir şey olacak. Bir otomobil bir milyar ise olacak sana bir milyon lira. Ayda beş otomobil alabilirsin. Bir de şu paraya konacak yeni isim konusunda tartışmalar var. Muhtelif isim taslakları var. Mesela akçe. Veya Eti... olur. Neden olmasın. Akçe daha münasip "AK akçe karagün içindir.." Amma "Et eti karagün içindir" uymuyor. Olmaz. Bana soracak olurlar ise acele etmesinler. İyicene düşünsünler. Mesela "Hasbi" olabilir. "Bin Türk Hasbisi" kulağa hoş geliyor. Veyahutta "Potur," "Yüz Türk poturu," fena değil. Acele işe şeytan karışır aceleye hacet yok. Ya da ne bileyim daha ananevi şöyle, "Kasaphavası" filan. Her neyse Tansu Hanım'ı sıkmaya lüzum yok. O, münasip olanı bulur...

Altay Kaynar

*Türk parasın*dan üç sıfır atılacak. Ayrıca paranın adı da değişecek. Muhtemel adlar: Akçe, Yeni Lira, Ata ve Eti.

Güneydoğu'da göç durmuyor.

Sırplar Bosna'da su kuyruğunda bekleyen sivilleri top atesine tuttu...

ALTAY KAYNAR

Sevgili PİŞMİŞ KELLE,

Üniversiteliyiz ve sanatla ilgileniyoruz...

Kimi arkadaşımız fotoğraf çekiyor, kimi hikaye - öykü yazıyor, kimimiz şiirle haşır neşir. Sonuç olarak hepimiz duygularımızı bir biçimde dile getiriyoruz, üretiyoruz. Bu arada hepimiz farklı üniversitelerden ve farklı bölümlerdeniz. Farklı düşüncelerde insanlar da var dergimizde, bununla birlikte çok sesliliği, özgür tartışma ortamı olarak gördüğümüz dergimizde yansıtmaya çalışıyoruz.

Çok zorda olsa birbirimizi bulduk, konuşurken neden birikimlerimizi kullanmıyor, bir dergi çıkarmıyoruz dedik ve kolları sıvadık. Bu işin ne kadar zor ve zahmetli olduğunu anlatmamıza gerek bile yok. Tüm zorlukları - belki sizin de yaşadığınız gibi - yaşıyoruz.

MAVİ, özgürlüğün, mutluluğun, paylaşımın rengi oldu. Bizde varız dedik, ilk sayımızı Şubat 95'te çıkardık aradan uzun bir suskunluk dönemi yaşadık, çünkü vizeler ve finaller yağmur gibi üzerimize boşaldı. Sağanak geçince tekrar kolları sıvadık, MARMARA ÜNİV. İKTİSADİ VE İDARİ BİLİMLER FAKÜLTESİ MEZUNLARI DERNEĞİ (İ.İ.B.F.) BAŞKANI TAHSİN USTA, bize tüm imkanlarını verdi. Bunun yanı sıra tanıdığımız ve sevdiğimiz yazarların bize destek olmaları bizlere ayrı bir heyecan verdi. Çalışmalarımızın sonucu ikinci sayımızla piyasaya çıktık. Bu arada kendimizi tanıtmak için de çalışmalara başladık. Dergimizin sadece üniversite öğrencilerine değil tüm okuyucu gruplarına yönelik olmasını istiyoruz. Sizden ricamız "DUYURULAR" köşesinde dergimize yer vermenizdir. İlginiz için şimdiden teşekkür ediyoruz.

Dergimiz 52 sayfa, 30.000 TL, bu sayıda öyküleriyle Nazlı Eray, Zühtü Baya, Sezai Sarıoğlu, Aydan Gündüz, Pınar Arat, Faruk Duman, Beril Saydun... Şiirleriyle Deniz Bayramoğlu, Uğur Kurucu, Ahmet Çınar, Gün Altay, Şafak Sözen, Behçet Necatigil, Çiğdem Küpçü... Sinema yazılarıyla Barış Bardakçı, Engin Gazi Örgün... Müzikte Serdar Harman... Gezi Yazılarıyla Özgür Altun... İnceleme yazılarıyla Volkan Öztürk, Ali Işıngör... Karikatürleriyle Aydın... Ve söyleşi BULUTSUZLUK ÖZLEMİ... Devamı MAVİ'de... MAVİ hayatımızın yeni rengi...

Her türlü bilgi için 244 28 13 - 17

Kelle Kemik Kafalı Magazin

İnsanları 40 yıl daha fazla yaşatacak gençlik geni bulundu.

Kayıplar, kaybolmalar, kaybetmeler, kaybettirmeler.

Güneydoğu'da dökülen kanlar durmak bilmiyor.

İnsan Hakları Derneği uçurtma şenliği düzenledi.

Bayanlararası futbol Dünya Kupası TV'den naklen yayınlandı.

Cihangir anlığı

Erdoğan DAĞLAR

Erdoğan Dağlar 2 haftalık iznini kullanacağı için özür dileyerek eski hikayelerinden birini yayınlıyoruz.

Geçen gecesi... Kafamı toparlayıp, o gece çizmeye başlamam gereken öyküyü.... Hay sokucam bu televizyonun sesine ndi. Alt kattan geliyo galiba. Neyse abi... Öyku, evet...

KÜF, JEREMİ'YE SÖYLE UYUMASIN. BEN ETRAFA Bİ GÖZ ATICAM!

--Bİ KERE İLK KAREDE MASADA OTURMUŞ... ÖFF.. HAY GEÇMİŞİNİ!

Alt katımdaki, yalnız yaşayan Şefika teyze -İyi duyabilmek için açtı tabi televizyonun sesini... Uyudu kaldı yine kesin. Artık sabaha kadar. Öff! Uyandırmaya çalışim. Nası olucaksa...

VAY CANINA. BU HARİKA İŞTE.

HEY KÜF! GELİN BURAYA!

TAK TAK TAK

EVET... NE VARDI?

HEY, SİZE DİYORUM. DUYMUYOR MUSUNUZ!

E, BEN, ŞEY... TEYZ.. ŞEYİ DİYECEKTİM. TELEVİZYONUN SESİNİ... YUKARDA ÇALIŞMAM LAZIM. ÇOK YANİ--

NASIL? HA, TELEVİZYON. KOCAKARI, E, BABANNEM YANİ. FİLM İÇİN. KULAKLARI BİRAZ AĞIRDIR. SESİ KIS DİYORUM DİNLEMİYO. NAAPİYİM?

HAY AKSİ! PİZZA MI YİYORUM CO...

ŞEY... TABİ ANLIYORUM. İYAKŞAMLAR.

BIRAK ŞİMDİ PİZZAYI APTAL!

Naapabilirim abi. Çektim eve geldim. Kocakarının filmi bitsin de... Ulan ne lanet suratlı herifti o öyle. Şefika teyzenin kimsesi yok, biliyodum ben. Ulan bak şimdi. Yalnız yaşlı kadın, altın, para... Herif hırsız! Televizyonun sesi? Tabi, bastırsın diye. Kadının sesini.. Yok be, ama.

JEREMİ'Yİ DE UYANDIR ÇABUK OL!

ZIP

NE VAR CO? NEDİR O?

ULAN KOCAKARI, BANA YALAN SÖYLEME BAK. ÇIKAR ŞU ALTINLARI BAK, FENA YAPICAM!

EVLADIM VALLAHİ DE YOK, BİLLAHİ DE YOK ALTINIM--

HASSIKTİR!!

HEY JEREMİ UYAN! CO BİZİM İLGİNÇ BİR ŞEY GÖS.. AMAN TANRIM! BU...

ÇIT

HASIKTİR! TE.. TELEVİZYONU KAPATTI... YANİ!

Yani herif benden de paniğe kapılıp kadını gırtlaklad! Sağ bırakmaz. Ulan, evole telefon da yok ki bi polis çağırıim... Yukarı sokaktaki kulübeye koşsam... !-!h...

Zaten buraya polis gelene kadar o herif yaşlı kadını elli kere boğar... Hasktir. Belki de şu anda kadının boğazını sıkıyordur... Bırr...

A.. AÇMIYO. KADINI ÖLDÜRDÜ TABİ.

T.TAK TAK TAK TAK

PENCEREDEN ATLAMIŞ GİTMİŞTİR BELKİ DE...

EEE, NE BU BE GECENİN BU YARISINDA... KAPATTIK YA TELE....

--VİZ.. EE ULAN!

HUAH!..

ÇOTANK!

ULAN BİRAZ SERT Mİ VURDUK, NE...

Naapiim abi, heyecandan... Ee Şefika teyze, o nerde?..

ŞEFİKA TEYZEEE!.. ŞEFİKA TEYZ...

DEVAMI 14. SAYFADA

Cihangir günlüğü

Erdoğan DAĞLAR

Erdoğan Dağlar 2 haftalık iznini kullanacağı için özür dileyerek eski hikayelerinden birini yayınlıyoruz.

Pazartesi gecesi... Kafamı toparlayıp, o gece çizmeye başlamam gereken öyküyü.... Hay sokucam bu televizyonun sesine şimdi! Alt kattan geliyo galiba. Neyse abi... Öykü, evet...

KLİF, JEREMİ'YE SÖYLE UYUMASIN. BEN ETRAFA BİR GÖZ ATICAM!

BOB DYLAN

BOZDURKURU...

--BİR KERE İLK KAREDE MASADA OTURMUŞ... ÖFF.. HAY GEÇMİŞİNİ!

Alt katımdaki, yalnız yaşayan Şefika teyze -iyi duyabilmek için açtı tabi televizyonun sesini... Uyudu kaldı yine kesin. Artık sabaha kadar. Off! Uyandırmaya çalışım. Nası olucaksa...

VAY CANINA. BU HARİKA İŞTE.

HEY KLİF! GELİN BURAYA!

TAK TAK

TAK

EVET... NE VARDI?

HEY, SİZE DİYORUM. DUYMUYOR MUSUNUZ!

E, BEN, ŞEY.. TEYZ.. ŞEYİ DİYECEKTİM. TELEVİZYONUN SESİNİ... YUKARDA ÇALIŞMAM LAZIM. ÇOK YANİ--

NASIL? HA, TELEVİZYON. KOCAKARI, E, BABANNEM YANİ. FİLM İÇİN. KULAKLARI BİRAZ AĞIRDIR. SESİ KIS DİYORUM DİNLEMİYD. NAAPIYİM?

HAY AKSİ! PİZZA MI YİYORUM CO...

ŞEY... TABİ ANLIYORUM. İYAKŞAMLAR.

BIRAK ŞİMDİ PİZZAYI APTAL!

Naapabilirim abi. Çektim eve geldim. Kocakarının filmi bitsin de... Ulan ne lanet suratlı herifti o öyle. Şefika teyzenin kimsesi yok, biliyodum ben. Ulan bak şimdi. Yalnız yaşlı kadın, altın, para... Herif hırsız! Televizyonun sesi? Tabi, bastırsın diye. Kadının sesini... Yok be, ama.

JEREMİ'Yİ DE UYANDIR GABUK OL!

ZIP

NE VAR CO? NEDİR O?

ULAN KOCAKARI, BANA YALAN SÖYLEME BAK. ÇIKAR ŞU ALTINLARI BAK FENA YAPICAM!

EVLADIM VALLAHİ DE YOK, BİLLAHİ DE YOK ALTINIM--

HASSSKTİR!..

HEY JEREMİ UYAN! CO BİZİM İLGİNÇ BİR ŞEY GÖS.. AMAN TANRIM! BU...

CIT

HASIKTİR! TE.. TELEVİZYONU KAPATTI... YANİ!..

Yani herif benden de paniğe kapılıp kadını gırtlaklaadı! Sağ bırakmaz. Ulan, evde telefon da yok ki bi polis çağırıim... Yukarı sokaktaki kulübeye koşsam... I-Ih...

Zaten buraya polis gelene kadar o herif yaşlı kadını elli kere boğar... Hasktir. Belki de şu anda kadının boğazını sıkıyordur... Birr...

A.. AÇMIYO. KADINI ÖLDÜRDÜ TABİ.

T. TAK TAK TAK TAK

PENCEREDEN ATLAMIŞ GİTMİŞTİR BELKİ DE...

EEE, NE BU BE GECENİN BU YARISINDA... KAPATTIK YA TELE....

--VİZ.. EE ULAN!

HUAH!..

ÇOTANK!

ULAN BİRAZ SERT Mİ VURDUK, NE...

Naapiim abi, heyecandan... Ee Şefika teyze, o nerde?.

ŞEFİKA TEYZEEE!.. ŞEFİKA TEYZ...

DEVAMI 14. SAYFADA

Uçak geçmiş. Oğlan: "Baba, uçak geçiyor" deyince babası da, "Elleme geçsin" demiş

Serdar Gilkal

- Müziği sever misiniz?
- Her tür müzikten hoşlanırım desem yeterli olur mu?
- Olmaz, şimdi o klasik bir cevap oluyor olduğu için olmuyor.
- Anladım, o vakit, tarzlar arasında bir seçim yapmam icab ediyor zannedersem.
- Bu İsveç'li topçuların soyadı genellikle öyle.
- Nasıl, ne diyorsunuz?
- Zannedersem dediğiniz ya, Andersen geldi aklıma.
- Ama uzaktan yakından hiç ilgisi yok, ne konuyla ne de sohbetimizle.
- Ay siz benim sizinle sohbet ettiğimi mi...
- Ya ne idiyiniz ya?
- İdiyiniz diye bir kelime kullanamazsınız.
- Kullanırım.
- Kullanamazsınız.
- O vakit ben de sizi...
- Ne yaparsınız?
- Ne yapacağım, ne haliniz varsa görün deye öylece ne bırakır giderim.
- Yalvarırım gitmeyin. Tek başıma buralarda korkarım.
- Dostum burası neresi dersiniz?
- Dersinizi iyi çalışmışsınız olmalısınız.
- Aa, sizin dilinizi düzeltmekten şey geldi ama ya.
- Siz önce kendinize bakın.
- O konuda içinizi rahat tutunuz. Kendime çok iyi bakıyorum. Bir dediğimi iki etmiyorum, bir giydiğimi bir daha giymiyorum, bir kere yıkandığım nehirde bir daha yıkanmıyorum.
- Ama o zaten öyle.
- Ne?
- Nehir bahsini kasti..
- Kastediyorsunuz.
- Evet, o çok bilinen bir meseldir. Herkes bilir ki...
- Tamam tamam, herkesin bildiğini niye bir de siz tekrar edesiniz ki?
- O yurt dışında.
- Kim?
- Edes demediniz mi?
- Demedim.
- Onu da hani kısa boylu sarı bir şarkıcı kız var ya o söylüyor.

- Kuzum sizi anlamak için...
- Zeynep, demediim demedim diyor.
- Demediğini mi söylüyor, ama siz duymuşsunuz.
- Öff, kızcağıza demediğinizi bırakmadınız.
- Fakat mirim..
- O en yeni çıkan.
- Haydaa, ne çıktı, yeni bir temezleme tozu mudur, nedir?

(Yazar burada duvardaki saata bakar, bsaat durmuştur. İşte der kendi kendine hayat da bir gün böyle duracak. Önce manali bir laf sarfettiğini düşünüp kendiyle gururlanır. Sonra der ben ne demek istedim diye düşünür ama sıkılır. Der bir an evvel şu yazıyı bitirsem de - zaten az da bir şey kaldı - şöyle bir uzanıp ooh misler gibi bir o yana bir bu yana miskin miskin dönenip horul horul uyusam. Kimse de rahatsız etmesi)

- Böyle de yazar görmedim.
- Ben de görmedim, hep aynı mevzu, yok yazmak istemiyormuş da, yok silah zoruyla yzıyormuş da. A pire torbası, yazmayacağım deye tutturuyorsun madem, yazma o vakit.
- Al benden ne o kadar.
- Bu hangi kampanya içindi?
- Ne kampanyası?
- Para verdiniz ya, benden bu kadar diye.
- Yoo ben para mara vermedim.
- Mara'yı tanıyor musunuz?
- Öyle biri yok.
- Var var, eskiden vardı yani. Ecnebi biri, tarihten.
- Umurumda bile değil.

BİR GECE DAHA

KEMAL ARATAN

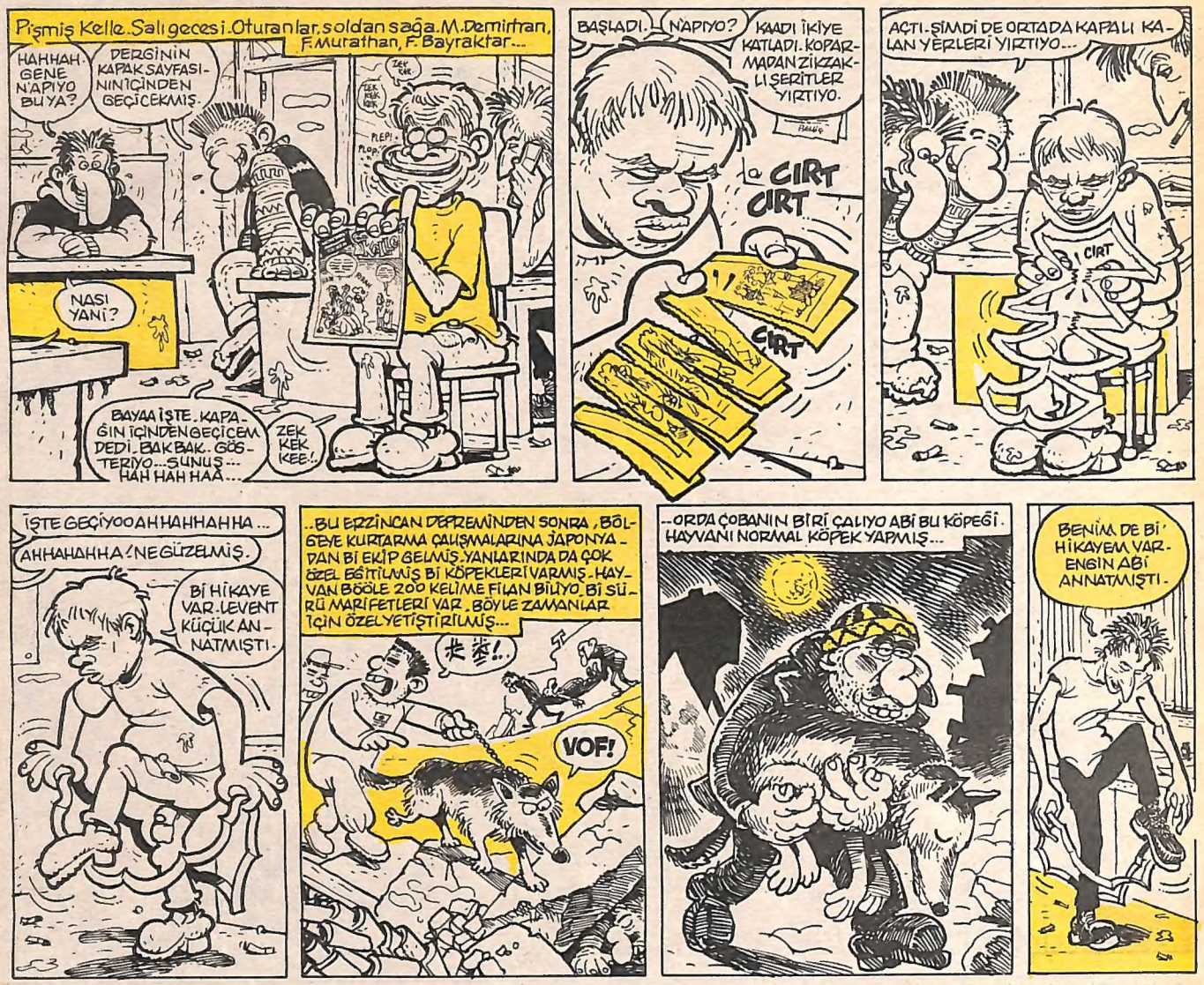

BİR GECE DAHA

BEHİÇ ABİ O SIRALAR 13 YAŞINDAYMIŞ. ABİSİNİN DE 35 YAŞLARINDA FALAN BİR ARKADAŞI VAR. BU, UFAK BİR KIZI İSTEMİŞ, VERMEMİŞLER. O DA KAÇIRMIŞ. KIZ DA KÜÇÜK. BEHİÇ ABİ BİR 13'ÜNDE FALAN. ABİSİ ONLARA GİDERKEN BEHİÇ ABİYİ DE GÖTÜRÜYOMUŞ. GİDİNCE DE KIZLA İKİSİ, OYUNLAR OYNUYOLARMIŞ... SIKILIYOMUŞ KIZ. ÇÜNKÜ BEHİÇ ABİ GELİNCE SEVİNİYOMUŞ.

..SAHİLDE HEP BERABER DOLAŞILIYO, BEHİÇ ABİYLE KIZ ÖNDE, EBECİLİK OYNUYOLAR, YARIŞIYOLAR FALAN. SONRA BİR GÜN ABİSİ GENE BUNLARA GİDİYOMUŞ, BEHİÇ ABİ DE HAZIRLANIRKEN ABİSİ "SEN GELME," DEMİŞ. BU SONRADAN ÖĞRENMİŞ. KOCASI KISKANIYOMUŞ. "GETİRME ONU BİR DAA," DEMİŞ ABİSİNE.

BANA ENGİN ABİ BİR HİKAYE DAHA ANLATMIŞTI. EFLATUN ABİNİN BAŞINDAN GEÇMİŞ.

PIT

..EFLATUN ABİ BİR ARA İNGİLTEREDEYMİŞ. EVDE YALNIZ. PARA ATINCA ÇALIŞAN BİR ELEKTRİK SİSTEMİ VARMIŞ. AMA BUNUN HİÇ PARASI YOK. OCAĞI FALAN ÇALIŞTIRAMIYO. KARNI AÇ. MUTFAK DA TAMTAKIR. SADE BİRAZ KURU PİRİNÇLE BİR AVUÇ KADAR DA ÇAY VARMIŞ. YEMEK YAPAMAZ, ÇAY YAPAMAZ...

GURRR

TÜT

..İŞTE BÖYLE BİR VAZİYETİN ARDINDAN EFLATUN ABİ, ENGİN ABİYE DEMİŞ Kİ, "VALLA ENGİNCİM, PİLAVI YEDİM. ÜSTÜNE ÇAYIMLA SİGARAMI DA İÇTİM.." EVET. EFLATUN ABİ, KALAN PİRİNCİ KITIR KITIR YEMİŞ. ÇAYI DA SİGARA GİBİ KAĞIDA SARIP İÇMİŞ. SONRA ÜSTÜNE SU İÇİNCE, MİDEDE ACAYİP ŞİŞMİŞ PİRİNÇLER TABİİ...

LIFE

BANA DA ALPER OCAK ANNATTI BİR HİKAYE...

OCFA

..ALPERLERİN İZMİR'DEKİ KÖYÜNDE BİR KUYU VARMIŞ, DERİNLİĞİ 10, ÇAPI 5 METRE. BÜYÜK BİR KUYU. İÇİNDE DE SU YOK. KURUMUŞ. BİR GÜN BİR BAKMIŞLAR, KUYUDA ŞEY VAR... YABAN DOMUZU DÜŞMÜŞ KUYUYA. HERKES TAŞLAMIŞ FALAN. KAFASINA TAŞLAR GELMİŞ HAYVANIN. BÖYLE PERİŞAN, SERSEMLEMİŞ BİR HALDE İPLERLE BAĞLAYIP, YUKARI ÇEKMİŞLER...

..KÖYÜN LİMANINDA BİR DİREĞE BAĞLAMIŞLAR HAYVANI. BAŞKA KÖYLERDEN FALAN SEYRETMEYE GELMİŞLER. DÖVMÜŞLER, TAŞLAMIŞLAR. ARTIK HAYVAN SENDELEMEYE BAŞLAMIŞ...

..BİRİSİ DE DOMUZUN KUYRUĞUNU KESMİŞ. KUYRUKLA OYNAMIŞLAR FALAN, SONRA BİR KÖŞEYE ATMIŞLAR...

..BİR ZAMAN SONRA BİRİSİ GELMİŞ, DOMUZUN İPİNİ KESMİŞ, SERBEST KALSIN DİYE. DOMUZ SERBEST KALINCA KOŞMUŞ HEMEN, YERDEKİ KUYRUĞUNU AĞZIYLA ALIP, DAĞLARA KAÇMIŞ...

Gün ışıyınca uyurlar. Sabah erken, gelen olur. Kelle'de yeni çizmeye başlayan Koray Nergiz... Kelle'ye armağan getirmiş.

MMM... NEFİSMİŞ... ANNE Mİ YAPTI KORAY?..

EVET, ANNE. ONLARI DA UYANDIRIYM MI?

ORP ORP

UYANDIRMA HA HA HA... UYANDIR UYANDIR..

-BİTTİ-

OTİSABİ

Selam sizlere Otisbiraderler, otismanitalar. Bugünlerde çok keyifliyim. Çünkü tatil yaptım. Taa Antal yaya gittim. Yol biraz uzun sürdü. Ayaklarıma iyi geldi (Uzun bir tür merhem antiparentez). Oralarda sizler için araştırmalar yaptım. Şimdi değil daha sonra yazıcam. Patlamayın. Sizi temin ederim hayli ilginç hayli enteresan mevzular.

Evet bu hafta yine sizin mektuplarınıza yer veriyorum.

Haa bu arada ben hala kiralık ev arıyorum. Yahu ilgilenin biraz. Salı ve çarşamba günü dergiyi arayın.

Otisbiraderler

Merhaba otis camiası.

Geçen gün, çok severek okuduğumuz bu derginin ismini araştırdım. Bulduklarım karşısında şokalla oldum. Daha öncede Otisabi bi şeylere yazmıştı. Ama ben işin iç yüzünü öğrendim. Okuyun öğrenin. Öğretin. Yüzyıl kadar önce, Levi Straus adında bir adam maden işçileri için dayanıklı bir kumaştan pantolon yapmış. Sonra bu pantolon çok tutmuş. Artık herkes giyiyormuş. Bizim uyanıkta bu işten çok para kazanmış. Marka olarakda, adını ve soyadının baş harfini birleştirmiş, Levi's olmuş. Bu arada Mişkel adında biri ortaya çıkmış. O da Levi's kotlarına rakip olmuş. Arkadaşları Mişkel'e (fırlama olduğu için) Piç Mişkel derlermiş. Biz de öyle diyelim. Piç Mişkel, dedik. Tabi Mişkel'in imal ettiği pantolonlarda çok kalitelliymiş. BİR SORUN VARMIŞ. "Marka olarak ne uydurulacak" diye düşünmeye başlamışlar. Piç Mişkel'de "Yahu ben de sadece soyadımı marka yaparım" demiş Mişkel'in soyadı neymiş?.. Lee, evet Lee imiş. Hani şu giydiğimiz blujean var ya. Evet o işte. Doğru. Toparlıyoruz Piç Mişkel Lee bir terzi. Biz Lee olarak biliyor ve giyiyoruz. Pişmişkelle olarak okuyoruz. Durum bu. İyi oldu.

Malik Kaan Çam.

★ ★ ★

Ot isabi okum kiev (bildiğim kadarıyla Rusya'da) arıyormuşsun (yorma arıları, sokarlar ha!) Dedim o saat yapayım abime bi kıyak... Yaptım. Ev buldum yani-sana. Ama buluncaya kadar ayakları makarasular indi. Evin sahipleri de Japonimuş iyi mi? Makarasu'lar, senin oturacağını duyunca depozit istemediler ki rası da ucuz (Bu zamanda rası ucuz ev bulmak çok zor!) Üç oda bir salon. Ama dergi ye biraz (çok yersen ishal olursun, dikkat!) uzak. Şeyde... Eee, gidip gelmek zor olmazsa Sarıkamış'ta (Kars'ın ilçesi yani!) yirmiiki saat. Tamam dersen boyasını yaptıracam. Hadi öptüm...

Caner Şahin/Sarıkamış

Yılmaz ASLANTÜRK

MUHLİS BEY

Türk Milliğ Takımı'nınutanç verici olayları

Yazan: **Muhlis beyğ.** (Dur tağrih vur coğrafya fakültesisi öyretim üyesi)

Buruda milliğ takımın şahsiyetinde,fotbal fodorasyomunu, Şener Şenzik, bütüm fotbolcuları, Kaplan Oğuzu, Bülenti, Keklik direklör Fettah Terini teessüflerimi birdiliyolum. Milliğtakıma bula bula rakip olorak hazıllık yapmıya "Şişli" takımını mı mı buldu. İnsan gider bir ne biliyn Tofaş Sazlan oynasa taha iyi. "Şişli" ilen Osmanbey ile oynanacak takım mı bu? Palas pandıras gidiyollar Honduraslan oynuyollar, arkasısından Yeni Bosna, Zellonya, şimdi de Şişli... Haftaya Eminönü.

İnssan kendisisine büyük hedefler seçmeli. Bu Fettah Terin gitmeli. Yerine ben gelmeli ki alayım takımı, şölle farklı bir takım ekiplerlen kapıştırtayım. Meselağa Konya kaşık ekibiynen, Kars'ın o ağzıylan pıçak atan ekibi val. Dişli bir ekip... Veyağ polüs ekipleriylen kapıştırıyım. Pişsin takım, boza kıvağmına gelsin.

Taha önümüzde "Mac" maçı var. (Biliyolsunuz Macaristan iki ayrı Cumhuğiyet oldu "Mac" ve "Aristan" cumhuğriyetlerisi, pardom... Çekoslovakyaydı o...)

Helneyse, bu işler Kadana'ya üçerden yedi gol atmaklan olmuyol. Deyiştirin Fettah Terin'i bana seçin, size Amerikan fotbolunun yıldızlarını getirteyim...

HAFTANIN ŞARKISISI

Seni gidi beni bilmmez Şam şey
tanı çırdıltılsın seninsanı, senigi
dibie nibilmezşam şetanı
çırdıltırsınsenin sanı,
beni gidiberi bilmezşamşey tanı
çır dıltırsın se ninsanı,
senigidi be nibil mez
şamşey tançıl dırtılsın senins anı
seni gidibe nibil mezşamşeytanı
çıldır tılsın seninsanı.
(Ondan somra mirkelam klibinde niçil koşuyol)

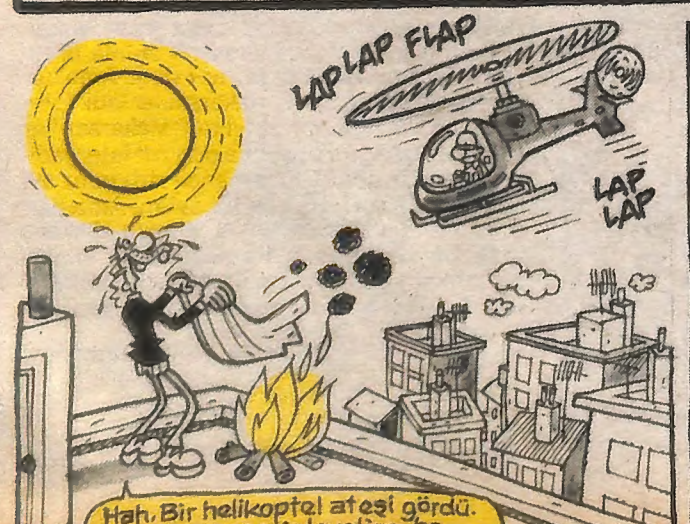

ZONELAND HİKÂYELERİ

Kırık şarap şişeleri masalı

Sanatçı, patolojiktir. Çünkü onu diğer canlılardan ayıran hastalıklı bir yanı vardır. İlginçtir ki, sanatçı onurludur. Evet, on urludur sanatçı. Bu on adet uru hayatı boyunca her yere taşır. Nedir bu on ur: 1. Hırçınlık: Sanatçı, bir anne martı gibi yavrularının, yazdıklarının üstüne titrer. Dışardan gelecek herhangi bir saldırıya karşı hırçındır. 2. Yalnızlık: Bu memlekette film seslendirmelerinde küçük erkek çocuklarını hep dişiler seslendirir. Sanatçı susar aslında. Seslendirmesi yanlış yapılmıştır, senkronu kayıktır. 3. Ümit: Kolu kopsa yerine yenisinin çıkacağına inancı yıkılmamıştır. 4. Sihir: Vişne tanelerinden şeftali reçeli yapar sanatçı. 5. Önsezi: Ufka bakarak `kara göründü!.' diye bağıran birçok hücrelidir sanatçı. Kırık şarap şişeleri masalının nasıl biteceğini bir tek o bilir. 6. Hastalık: Daima bir hastalığı vardır onun. Kanatan, acıtan, ağlatan bir hastalıktır bu. Adı konmamıştır. Adını koymaya kimse cesaret edememiştir. 7. Delilik: Çılgındır o. Kendi tabutunu çocukluğundan beri büyüttüğü, herkeslerden sakladığı çınar ağacından çakar. O tabutun içinde ölü mickey mouse'lar uyur. Cenazenin imamı, Nazım Hikmet'tir. 8. Gözükaralık: Kodu mu oturtan bir yaradılışla haşlanmış hikayelere gerçek yer çekimi yerleştirmiştir o. Korkmaz. Sönmez. 9. Profesyonel aşık: Çift kişilik ne kelime; ruhunda bir ahtapot yaşar onun. Mumlarıyla çaydaçıraya çıkmış hayali bir ahtapot yaşar ruhunun rıhtımlarında. 10. Seks: O bir baltalı ilahtır. Her limanda en azından bir adet plastik sevgilisi vardır. Her ütopyada Yirmi 5April'ı vardır. Mutludur. Çünkü Hsa'yı bulmuştur. Hsa, çıkagelmiştir. Kırık şarap şişeleri masalı, diziye dönüşmüştür. Orkinosların uykusu bölünmüştür. Yani sanatçı, patolojiktir. Sanatçının sahnelenmesi, maraz doğurur. Geceleyin karlı kayın ormanında yürümek, her babayiğitin harcı değildir. Mirdoğan öyle söylüyor. Arkabahçenin kapısındaki aslan heykeli canlanıyor. Fena çocuklar, çıkacakları yeni maceralarına kurşun döktürüyorlar. Ben de onlarla birlikte gitmek istiyorum. Benim yanım ancak fena çocukların yanıdır; bunu biliyorum. Tahta atımı getirin bana. Bir kadeh daha içeyim hemen kalkıyorum. Tavlada hapis öğreniyorum. Geleceğime doğru kapı alacakken düşlerime oturttuğum pulları kırıyorsunuz. Kırıcı olduğunuz kadar yapıştırıcı değilsiniz. Hiç olmazsa öpüşerek ayrılalım. Şeffaf bir ruj lekesi taşıyayım daima yanaklarımda. Özel hayatımı ben de bundan böyle Beyoğlu'nun arka sokaklarına sarkıtırım sepet yerine. Sepetimin dibi delik! Benden bu kadar şimdilik! Ha, unutmayın! Sanatçı, patolojiktir. Olağana gelmez!.

Rafet Bulca

KÜÇÜK İSKENDER

HASBİ TEMBELER

FİKREN GEREKÇE

Faruken Bayraktare

ÇALAR SAAT

ben senin anan avradını...

yediden yetmişe her yaşta, çoğu, işlemi gerçekleştirme konusunda benden daha imkânlı olmayan sokaklar, evler, işyerleri dolusu erkeğin cinsel münasebet (yoksa tecavüz mü demek daha uygun) tehdidi savura savura dolaşmalarından gına geldi insan niye küfreder? kafası bozulduğu için denebilir. fakat bu adamları görünce, bunların kafası "mına koyıym", "anamı sikym" falan kaydedilmiş birer plâktır ve bozulunca hep bunları tekrar eder gibi geliyor insana.

çünkü sevgi alâmeti olarak da aynı kayıtlara başvuruluyor, "çok severim mın kodumun ibnesini" veciz örneğinde olduğ gibi.

ama esas olarak çaresiz bir güç gösterisi niyetine tabii, hele de bir kadın karşısında sıkıya mı düşüldü ya da aşağılama ihtiyac mı duyuldu; hemen aynı plâk çalınmaya başlanıyor.

dilimizin, bütün dillerin en rağbet gören küfürleri ne anlama geldiğini pek düşünmeden su içer gibi kullanıyor erkek ler. bir arkadaşım var, "bunlar bağlaç olarak kullanılıyor daha ziyade," dedi. hani, "tam oradan geçiyoruz mına

koyiym....." falan gibi.

yani insanın aklına tenasül organları düşmeden hiç bir konu konuşmak mümk değil. hani ağızlara sakız olmuş bir çokomilk hikâyesi vardır, bunların aklından çıkmıyor da diyemeyeceğim. kimisinin aklı bundan ibaret sanki.

beni esas düşündüren şu ki, politikadan spora, sanattan mizaha, eğitimden hukuğ herşeyi bu akıllara emanet etmiş yaşayıp gidiyoruz. acaba çoğumuzun hayatının bi iğfal vakasını andırmasının bir sebebi bu mu? ya da artık kadınların da çalıp söyledikleri bir kaseti dinlemenin zamanı gelmedi mi? şahsen bu ortamda benim te fena halde sarıyor.

ZALAK MAHMUT

ŞİMDİKİ FUTBOLCULAR FUTBOLCU MU, TAHTA BACAKLI LANGIRT ADAMI...

Yazan: zalak mahmut

Futbolculuk deye bir meslek vaktı zamanında vardı şimdi zail oldu. çok affedersiniz şimdilerde orta halli bir at kadar tepik atabilen herkes futbolcu oluyor. Hal böyle olunca vay geldi meşin yuvarlağın başına.. üçbeş yumuk darbeden sonra zavallı top muşmulaya dönüyor, maç seyretmek zevk almaktan çıkıp ızdırap haline geliyor. Gidip mezbahada boğazlanan danaları seyretseniz daha az acı çekersiniz...

futbol vaktiyle futboldu. bizim zamanımızın futbolcusu topa tekmeyi yerleştirdi miydi topun geçtiği yerde alaimisema gibi bir iz kalır, küçük çapta kasırgalar eserdi... topu karşılayan kaleci Allahını şaşırırdı. Kaburga kemiği omurgasının arasına girdiği için futbol hayatı çok affedersiniz top başka bir yere isabet ettiği için cinsi hayatı sönmüş çok kaleci tanırım. Açık mevkiinde oynayan öyle adamlar vardı ki maç bittiğinde de sahanın iki yanında yarımşar metre hendekler açılır bazı aval gazeteciler bu çukurlara düşerek canım makinalarını heder ederlerdi.

Bir kaleciler vardı ki plonjon yaptı mıydı pakistan havayollarının uçağı kalkıyor sanırdınız kale arkasındaki tribünde oturuyorsanız sırtüstü yere uzanıp Dolmabahçenin yerli martılarını sayardınız. Hele hele o rakibi kıvırmalar yok mu? işte onları anlatamam. Böyle acar futbolcuların karşısına çıkan rakipleri "kay" edecekler korkusuyle eflerine birer kesekağıdı alıp sahaya öyle çıkarlardı. Bizim zamanımızın futbolcuları işte böyleydi. şimdikiler şöyle böyle...

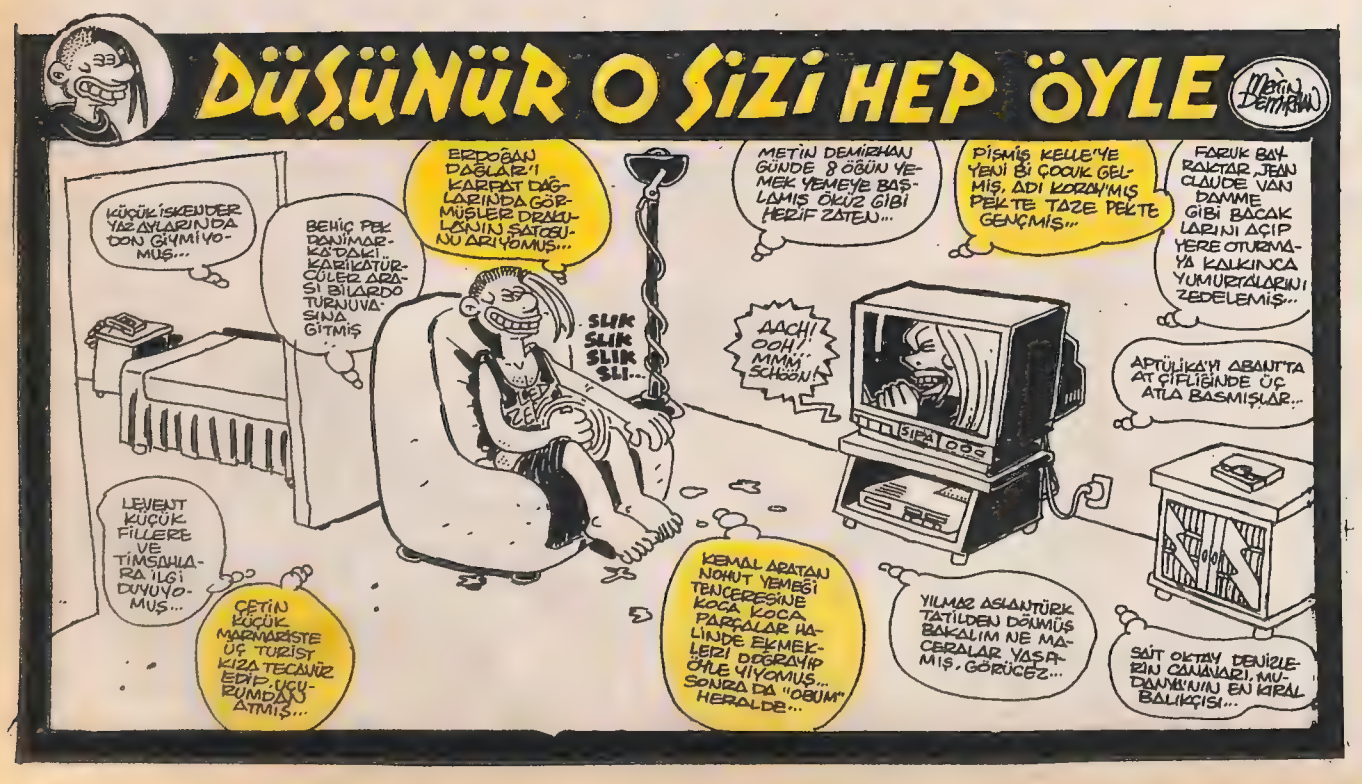

deniz KENARI

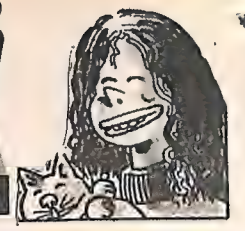

Gamze Deniz

"Alnı hülyalım
Önümden insanlar geçiyor
Tanıyorum hepsini
Ama kim bunlar
Niçin koşuyorlar şehre
Bu yüzlerdeki rahatlık neden?
Ben mesutken de rahat değilim."

(Sait Faik Abasıyanık - Şimdi Sevişme Vakti'nden)

Çoğu zaman bir Sait Faik öyküsünde yaşarmış gibi bağlanmıştı bu şaşkın şehre. Sabahın köründe, gün yeni gözlerini açmış, mahmur mahmur bakarken, bisikletine atlayıp bomboş yollara vuruyordu kendini. Cebine raftan rastgele aldığı bir şiir kitabını sıkıştırmayı da unutmuyorduk. Denize karşı, şehrin yalnız ağaçlarından birine yaslanarakbirkaç dize okumadan dönmüyordu evine. Yaz günlerinin en sevdiği saatleri bunlardı.

Sonra eve dönüp neler yapacağını düşünmemeye çalışıyordu. Bisikletinin taksitlerini nasıl ödeyeceğini, bütünlemelerde kaldığı dersleri nasıl verebileceğini... Yapması, düşünmesi gereken işler çoğaldıkça hiçbir işe el atamaz oluyordu. Sanki birine aşık olmuştu, birine, tüm aşık olunanlar gibi o çok uzaklardaki birine. Ama canı yine canına yakın sevgiler istiyordu. Hani şu elini uzatıp dokunabileceği, beline sarılıp kendine çekebileceği türden.

Yarışmalarda tüketilip iki paralık edilen güzelliklerçirkinleştirmişti o yakın - uzak sevmleri. İki paralık edilmiş çirkin güzellikler dokunuşları çamura batmalara çevirmişti.

Rüya görebilmek için derin uykulara dalmak istedi. Evin tahta çerçeveli penceresi rüzgarla açıldı. Bir kelebek girdi evin içine. Bir kelebek; rüya gördüğünü sandı.

*

Benim yaşadığım sokakta çocuklar hala birbirlerine taş fırlatıyor. En sevdiğim kumsal çöp yığınlarıyla dolu. Ama bir gün sokakta keman çalan bir adama rastladım. Pek çok keman çalan adam görmüştüm, en yaşlısı buydu. İkircikliydim: Olmakla olmamak arası. Kemanın ezgileri çırpınan bir kuş kanadıydı. Zaman orada dursun istedim. Zaman durdu, tekrar ilerlemeye başlayıncaya kadar bir çırpınan kuş kanadı doldu yüreğime.

*

Bir kelebek. Kelebek gözleriyle gördü dünyayı. İnsanların kitleler halinde kurban edildiklerini gördü (politik) çok yüzlü, çok yüzsüz çıkar uğruna savaşlarda. Kitleler halinde kurban törenleri; savaşlar. Dünü, bugünü, yarını ve sonrasızlığı satışa çıkarılmış halklar gördü. Ayrı dilleri konuşuyorlardı ama hepsi insan. Televizyonu açtı: Gazetelerin yemek takımı kampanyaları, çarşaf kampanyaları.

*

Çarşaf denince hayaletler, hayaletler deyince Gogol'un Palto adlı öyküsünün sonunda adil bir dünya için insanları soyan bir hayalet olan Akakiy Akakiyeviç geldi aklıma. Umudumuz hayaletlerde.

*

Sonrasızlığını korudu. EAvdeki en eski çarşafa iki göz deliği açtı makasla. İşte bir hayalet giysisi. Kedicik ona tahaf tuhaf baktı, küçük burun deliklerini oynatarak kokladı çarşafı. Ne yıkanmamış bulaşıklar, ne ödenmemiş telefon faturası. Bir hayaletti artık, herşeyi bir hayale dönüştürebilirdi. Tabii, dönüştüremedi. Memleketten gelen annesi kapıyı açıp onu hayalet kılığında evde fır dönerken görünce, çocuğunun aklını yitirdiğini düşündü. Memlekete döndüğünde en derin bildiği birkaç hocaya ayrı ayrı muska yazdırıp çoğunun boynuna asmaya karar verdi. Anne kendi kendine söylendi, büyük şehir iyi değildi.

BU HAFTAKİLER

* Sait Faik (Havuzbaşı / Son Kuşlar)
* Tula Teyze (Unamuna'nın romanı)
* Batik tişörtler yapan Nilay abla.
* Beni her gördüğünde kendimi soran postacı.
* Ber chert'in Ayrılış adlı şiiri.

ALPER OCAK

Sitaklanı

•fasulye vurdum akşama, kalçalarını okşama!..

En egzotik yazlık maceraları

(Sımsıcak, en içten duygularla)

Ağustos ayının ortaları, accayip sıcak bi gün. Dağıtım iznindeyiz. Acemilik yeni bitmişti... Neyse o akşam kız arkadaşımla, daha önceleri devamlı gittiğimiz bi yerimiz vardı. Mağaza üstü. Oraya gittik.. (Ne?!. O iş için tabi canım.) Fakat malum yere vardığımızda bir çiftin seviştiğini farkettik. Hemen saklandık röntgenlemek için ama muvaffak olamadık, görmüşlerdi bizi. Hızla toparlandılar tabi. Neyse biz de kalktık yanlarına gittik. Bi de ne görüyim?! kardeşim OKAN!.. Kız arkadaşıyla aganigil. (hononono!..) Vay abi gelin gelin, biz de muhabbet ediyorduk filan dedi ama yermiyim ben?!.. (Ehe he) Daha sonraları it'e kaş göz işaretiyle kalkın gidin diyorum, pis pis sırıtıyor? İşimiz gücümüz var. Tüvbe tüvbe!..

(Not: Sana bi abi nasihati;Mağaza üstü benimdir kimseye yedirmem!.)

KeLLe

KEMİK KAFALI MAGAZİN

SİZİN "YAŞAM" DEDİĞİNİZ...

YAZIP+ÇİZEN GÖTİN KÜÇÜK

HİKAYELERDE BANA GÖRE HİÇBİR MİZAHİ YAKLAŞIM YOKTUR! YANİ "KISACA GÜLÜNECEK HİÇBİR ŞEY YOKTUR! BÜTÜN HERŞEY İÇİNDE BULUNDUĞUMUZ ACIMASIZ DÜNYANIN; STRİLİZEDİKİ KESKEM; DÜNYA GÜLLÜK GÜLİSTANLIK OLSADA; BİZLER BÖYLE ŞEYLER(?) YAZIP, ÇİZMESEK! SEVGİYE MANTIKLI GÜNLERİ...

Lanetliler

Serdar Gilkal

SERDAR BEYİN EN SON NEŞREDİLEN "GECE, SOĞUK VE ISSIZ GECE" İSİMLİ ESERİNDEN BİR PASAJ

...sırtında haki pelerini, deri eldivenleri, uzun konçlu papuçları, puslu havanın eseri olan muazzam bir dekor içinde tüm heybetiyle karşımda duran siluet, sanki evvelce yaşamamış; apansız, oracıkta varolmuş bir mahsul-ü hayal idi. yanına yaklaşma bahsinde tereddütlere malikdim ki tam ortamızdan hızla geçiveren faytonun taşlarda çıkardığı sesle irkildim. faytoncu acıma hassalarını kaybetmişliğini isbatlarcasına attığı kamçılıyor, onları bilinmiyen bir istikamete doğru çığlık çığlığa koşturuyordu... fakat fayton karanlıklardaki akıma karıştığında tuhaf birşey oldu. belki de kendi zihnimin mamulü olan beden, bana doğru yürümeye başladı. olduğum yerde kalakalmış, lâkırdı etmek istiyor edemiyor, kaçmak istiyor kaçamıyor velhasıl kaderin muhalefet edilmezliğine tam manâsiyle teslim-i vücud bir hâlde akibetime razı olmuş bekliyordum....

BU PEK MERAKLI ESERİN SAHİBİ OLMAK İSTİYORSANIZ MUTENA KİTABEVLERİNE MÜRACAATTA GECİKMEYİNİZ. ESER 2.000 SAHİFELİK İKİ BÜYÜK CİLTTEN MÜREKKEPTİR. TAM ESERİN FİYATI 60 LERADIR. MUALLİMLERE VE MEKTEP TALEBELERİNE HUSUSİ TENZİLÂT YAPILIR. EHVEN-İ ŞER YAYINEVİ - 1763

Başımdan geçti bunlar

yazan-çizen..
Yılmaz ASLANTÜRK

Silikonla göbeğime yaptığım sahte ameliyat dikiş izi sayesinde koskoca göbeğimi göremedi. Bu inandırıcı hilem sayesinde bana acıdı ve eskisinden daha yakın oldu. Şu göbekten kurtulmanın tek çaresi bol bol şınav hareketi yapmaktı...

Cihangir günlüğü

Erdoğan DAĞLAR

(BİR ARTI BİR)

Doğunun en yeni ilinin küçük köyünde kışların oldukça sert geçmesi insanları soğuğa karşı çeşitli önlemler almaya zorlardı.

Bu yüzden evlerinin çatısı topraktan olur, toprak doğuluya dosttur, arkadaştır, anadır, yardır doğuda toprak herşeyden önce gelir, ellerinde olsa üzerine bile sıçmazlar ama gübrenin yararını göz önüne alıp mecbur kalırlar. Onlar için toprak ayakta kalabilmektir, üstünde yürüyebilmektir, Altında huzura kavuşabilmektir.

Yazın topladıkları hasadı, harman yerinde atların çektiği "gem"le üzerinde merkezini kendilerinin belirlediği daireler çizerek dövmeleriyle başlarından taneleri ayırıp, sapıda samana çevirirlerdi. Elde edilen tahılı üçe pay edip (yiyecek - satacak - ertesi sene ekilecek). Evlerinin yakınında su kuyularını andıran ama içinde su olmayan kuyulara tahıl doldurulur. Üzerine hasır serilip havayla temasını önlemek içinde toprakla kapatılır, seneye kadar bir daha üstü açılmazdı...

O zamanlar TL'miz dolar ayarında olduğundan bu çocukların eline nadir geçerdi...

Komşu köyden gelen satıcılara verecek para olmadığından para yerine tanhıl verme fikri ilk benden gelmişti, doğal olarak ta kuyu açmıştık, ertesi yıl kuyusunun açıldığını bozulan (çimlenen) tahıldan anlayan Cezmigu amca, ekecek tahılı olmamanın düşüncesiyle felç geçirmesinin de suçlusu ben miyim yoksa köye gelen satıcı mı, satıcı da ne olur Vicdan amca, re ulan!

Levent Küçük

TAZE KUZU KELLELER MIS KOKULU KELLELER

Cihangir günlüğü

Erdoğan DAĞLAR

(BİR ARTI BİR)

Doğunun en yeni ilinin küçük köyünde kışların oldukça sert geçmesi insanları soğuğa karşı çeşitli önlemler almaya zorlardı.

Bu yüzden evlerinin çatısı topraktan olur, toprak doğuluya dosttur, arkadaştır, anadır, yardır doğuda toprak herşeyden önce gelir, ellerinde olsa üzerine bile sıçmazlar ama gübrenin yararını göz önüne alıp mecbur kalırlar. Onlar için toprak ayakta kalabilmektir, üstünde yürüyebilmektir, Altında huzura kavuşabilmektir.

Yazın topladıkları hasadı, harman yerinde atların çektiği "gem"le üzerinde merkezini kendilerinin belirlediği daireler çizerek dövmeleriyle başlarından taneleri ayırıp, sapıda samana çevirirlerdi. Elde edilen tahılı üçe pay edip (yiyecek - satacak - ertesi sene ekilecek). Evlerinin yakınında su kuyularını andıran ama içinde su olmayan kuyulara tahıl doldurulur. Üzerine hasır serilip havayla temasını önlemek içinde toprakla kapatılır, seneye kadar bir daha üstü açılmazdı...

O zamanlar TL'miz dolar ayarında olduğundan bu çocukların eline nadir geçerdi...

Komşu köyden gelen satıcılara verecek para olmadığından para yerine tanhıl verme fikri ilk benden gelmişti, doğal olarak ta kuyu açmıştık, ertesi yıl kuyusunun açıldığını bozulan (çimlenen) tahıldan anlayan Cezmigu amca, ekecek tahılı olmamanın düşüncesiyle felç geçirmesinin de suçlusu ben miyim yoksa köye gelen satıcı mı, satıcı da ne olur Vicdan amca, re ulan!

Levent Küçük

TAZE KUZU KELLELER MIS KOKULU KELLELER

Kendi içinde dolanbaçlı hikayeler

Giriş yazısı...

Yalansız - dolansız, ama kendi içinde dolanbaçlı hikayeler için cesareti olan tek yazar. `Kendime bile yalanım yok' diyen, yalan söylüyormuş gibi yaparken, aslında, en acıklı gerçekleri anlatan bir kişi daha tanıyorsanız, tamam ne diyeyim. Kıramadığın eli sık demişler, sıkarken öbür elinle gözüne bir parmak. Uyanın...

E.İlhan METE

Küçükken, evimizin çatısındaki kuş yuvalarından yavrular düşerdi. Bütün sevgimizle, üç kardeş bu yavruları alır, birbirinin aynı oldukları halde paylaşıp isimler koyardık. Daha tüyleri bile çıkmamış bu pembe şeylere, süt ve ekmek parçaları yedidirirdik.

- Bütün mahalleli gibi olmak için beslediğimiz tavukları, yaşlandıklarında bile acıdığı için kesmeyip komşuya - akrabaya veren babam, bir kere olsun bu yavruların ekmek parçası yiyemeyeceğini sölmedi bize..

İkinci gün olduğunda, elimizde değildi, biz sıkılmaya başlardık, yavrularda ölmeye. Ablamlar hemen "al hepsi senin olsun" derlerdi. Bu yavrulardan birini severken boynunu kırdığımı hatırlıyorum. Bazıları açlıktan ya da yediği o ekmek parçalarından ölürdü. Bu arada biz gerçekten çok üzülürdük, ama birşey de yapmazdık. Ve Üçüncü gün öyle sıkılmış olurduk ki (belki çaresizlikten) etrafta ne kadar çok kedi olduğunu bildiğimiz halde, hatta onları bir taraftan da rahatça koruyabilecekken, kapıyı - mapıyı açık unuturduk. Kedi birini yediğinde panik olur, oturup `ne yapsak da korusam acaba' diye koşuşmalar yapar, yavruların üzerine, kolay açılabilir naylon seleler kapatırdık. Bunları özellikle mi, kendiliğinden mi yapardık aslında bilmiyorum. Sonra kedi eti yedi...

Hiçbir zaman üç günden fazla yaşayamadılar. Hep yeni yavrular düştü yucalardan, yine hiçbir zaman da yuvalarına geri koymayı akıl etmedik.

Bazen, yardıma ihtiyacı olan dostlarımı, bu yavru kuşlara benzetiyorum...

Bir erkeği ilk farkedişim, dayımın beyaz subay elbiseleriyle bize geldiği gün oldu. Uzun boylu, çok zayıf, çok da yakışıklıydı. Üstelik tertemizdi.

Üç - üç buçuk yaşlarındaydım. Üzerimde dirsekleri yırtılmış bir t'shört ve annemin diktiği çiçekli pijama vardı. Dayım beni kucağına alıp, oyunlar oynadı.

Bir ara sokak kapısının önüne çıkıp, altıma işememin anlamı benim için başkaydı... Kapının yanına öylece ıslak büzüldüm ve gelip ablamın bana başka bir giysi getirmesini bekledim.

Telefonu her eline alışında, parmakları bilincini kaybetmiş gibi hep sevgilisinin numarasını tuşlardı. Bu defa o da istedi, aradı.

- Merhaba.
- Oooo, merhaba, nasılsınız?
- Kötüyüm, çok kötüyüm.
- Yaa, ne oldu, neden bu kadar kötüsünüz?
- Hava kötü ya.
- Anladım. Neler Yapıyorsun?
- Hiçbirşey yapmıyorum, karın nasıl?
- Bilmiyorum ki.
- Yanında değil mi?
- Bilmiyorum, düşünmedim, o sembolik.
- Önceki gün karşılaştığımızda evlendiğini söylediğinde hissettiğim şeyi biliyor musun?
- Biliyorum, sen de anlat hadi.
- Aniden çok yüksekten düşmüş gibi, bomboş, çok yüksekti.
- Evlenmedim.
- Hoop, bak tekrar yukarı çıktım, ne kolay.
- Evlendim.
- Bak, gene düştüm, ne güzel yapıyorsun bana bunu. Öyle hoşuma gidiyor ki, ne olur tekrar tekrar yap.

Dün, bir gözlükçüden gözlük çaldım, bilen bir arkadaşım da bugün telefonla arayıp, gözlükçüden arıyormuş gibi beni korkutmak için şaka yaptı. Sesini tanıyamadım, hissettiğim şey öbürüne çok benziyor. Demek aynı duyguyu birbirinden çok ayrı şeylerde hissedebiliyorum, sık sık da yaşıyorum.

- Herşey aslında çok basit değil mi? Hele senin için.
- Yok, bence ben dejenere olmuş biriyim.

KORKU

Metin Demirhan...

İNANAMIYACAĞIN KADAR YAKINIM SANA. SANA EN YAKIN OLANDAN DA YAKIN. AMA GÖREMEZSİN BENİ, KARANLIKLA ÖRTÜLÜYÜM...

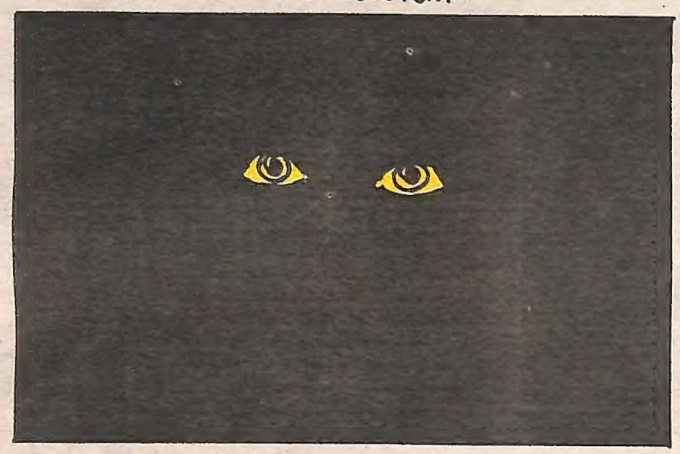

... KENTTESİN. BİNALARIN ARASINDAN ÜZERİNE ATLAYACAĞININ KORKUSUYLA ADIMLARINI SIKLAŞTIRIYORSUN. HER GÖLGEDE BENİ ARIYOR GÖZLERİN...

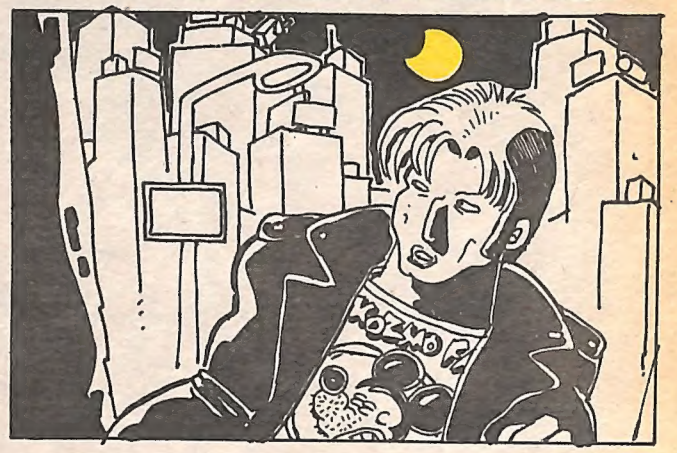

YÜKSEK BİNALAR VERLERİNİ GECEKONDULARA BIRAKIYOR. ÇÖP KOKULU SOKAKLARDAN GEÇİYORSUN. HALÂ ÇOK YAKININDAYIM SENİN...

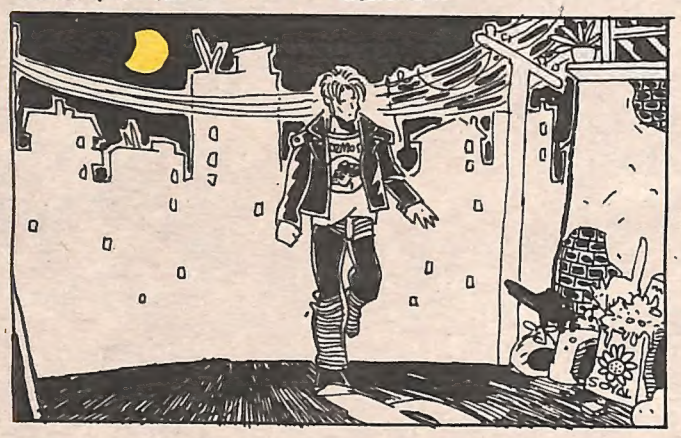

BIÇAĞIMLA KARNINI DEŞECEĞİM ANI BEKLİYORUM. TERLİYORSUN. BU KORKU KALBİNİ DURDURACAK SANKİ. PARANOYAN ARTIYOR...

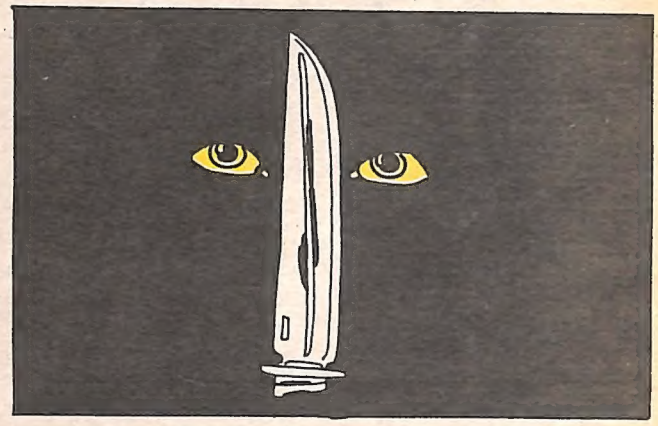

DUVARLARDAKİ GÖLGELER KÖTÜ OYUNLAR OYNUYORLAR SANA... DAHA DA HIZLANIYORSUN. BIÇAĞIMIN KESKİN YÜZÜ ETİNİ İSTİYOR...

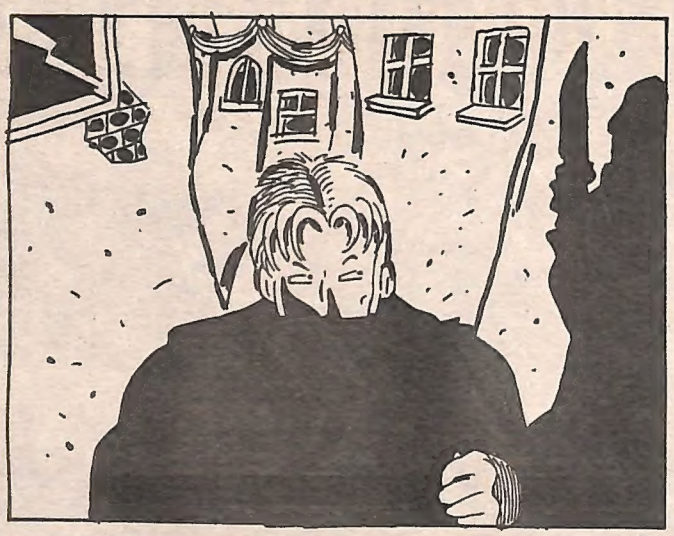

EVE YAKLAŞTIĞINI DÜŞÜNÜYORSUN. KURTULDUĞUNU SANIYORSUN. YANILGIYA KAPILMA. DEŞECEĞİM SENİ. HERŞEYDEN DAHA YAKINIM SANA...

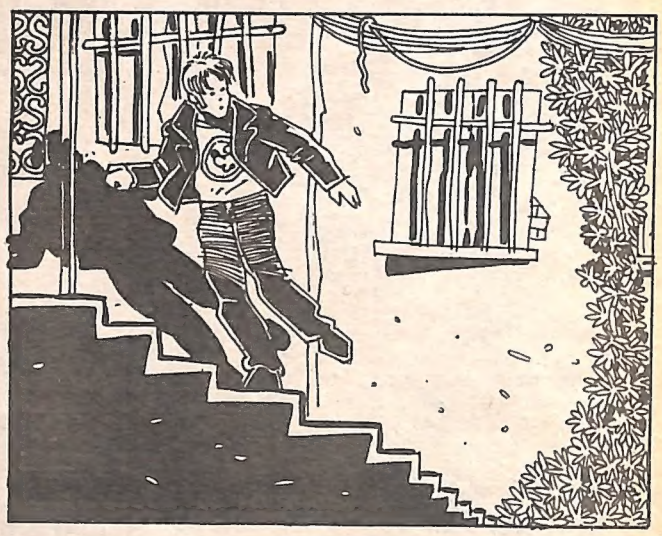

İÇERİ GİRDİN. KAPIYI KAPADIN. HALA CANLI OLDUĞUN İÇİN MUTLUSUN DİMİ... DERİN BİR NEFES ALIYORSUN. KALP ATIŞLARIN NORMALE DÖNÜYOR...

AMA BEN BURADAYIM... SENİN İÇİNDE... SANA EN YAKIN OLANDAN DA YAKINIM DEMİŞTİM... SENİ ÖLDÜREN İÇİNDEKİ BEN OLDU... İÇİNDEKİ KORKU...

ZALİM ŞEVKİ

KAH KAH HIK... İŞTE 8 ŞİŞE RAKIDAN SOONA BİLEM AYAKTAYIM KAH KAHGHGURP... NAABER DÜMBÜK, KÖFTE GİBİ OLDUN - ÖDE BAKALIM BÜTÜN MEYANENİN HESAPLARINI!.. KİMSE BENLEN YARIŞAMAZ KAİNATTA - KAH KAH KUHGMP...

BİRAZDAN BU HERİFLE YARIŞICAAM, KİH KİH...

LAN, BENİM BİLDİİM, SEN Bİ ŞİŞE BİRAY-LAN YERLERE YATARSIN...

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

KAH KAH LAN KERİZ! RAKILARI İÇMİİ-CEM Kİ... ŞU SIRTIMDAKİ BİDONLARA DOLDURUCAAM.

KAH KAH, GÜLİİM BARİ... RAKILARI İÇMEZSEN YARIŞMAYI KAZANAMAYIZ Kİ...

MEYANEYE GİDERKEN ŞU MASKEYİ TAKICAAM. BİDONLARIN HORTUMLARINI DA MASKENİN AĞZINA BAĞLIICAAM...

SONRAM DA MEYANEDE İÇKİLERİ MASKENİN AĞZINA DÖKÜP BİDONLARA DOLDURUCAAM KAH KAH...

ENAYİYE HEM BÜTÜN HESAPLARI ÖDETİCEEZ HEM DE 2 BİDON DOLUSU RAKIYI SONRAM DA MİLLETE SATICAAZ - KAH KAH KOH...

LAN ŞEVKİ... NE ZEKA TESTİ Bİ ADAMSIN BE...

EVET BEYLER, BENLEN İÇKİ YARIŞI YAPICAK HASO Bİ DELİKANLI VAR MI?

VAR TABİİ. GEÇ İÇERİ.

ÖVÜNMEK GİBİ OLMASIN. BEN BALKANLARIN VE ORTADOĞUNUN EN KIRAL RAKI İÇEN HERİFİYİM. HADİ BAŞLAYALIM. KAH KAH. İLK YERE DÜŞEN BÜTÜN HESAPLARI ÖDER...

EH, GÖRÜŞÜRÜZ ŞİMDİK. KAH KAH. HADİ ŞEREFE...

AFERİN LAN. 18 ŞİŞE İÇTİK HÂLÂ AYAKTASIN SEN DE... HIK... EE DEVAM EDİYO MUYUZ ? BEN ÇOK İYİYİM. İSTERSEN TEK AYAK ÜSTÜNDE DANS EDİİM. KAH KUH HIK...

AA, NOOLUYO, YUU NAAPIYOSUN? İSTERSEN YARIŞMAYI KESELİM...

YOO, HİÇBİ Şİ YOK. ALTIMA ŞEETTİM DE BİRAZCIK. KEH KEH. YARIŞMAYA DEVAM EDELİM...

LAN KELEK, ÇOK MOKTAN Bİ DURUM VAR - HERİF HÂLÂ KAZIK GİBİ AYAKTA. İKİ BİDON DA DOLDU TAŞTI. ŞİMDİ NAAPICAM? MECBUREN BİR ŞİŞE DAA İÇMEM LAZIM... ALLAH BÜYÜKTÜR - HERİF BELKİM ŞİMDİK DÜŞER...

HADİ EYVALLAH, HIK... BEN ARTIK GİDİİMZK-GURP...

YAZIK BİLLA. BU ACAİP SURAT 18 ŞİŞE İÇTİ HİÇ BİR ŞİY OLMADI DA SON ŞİŞENİN İLK YUDUMUNDA YERE DÜŞTÜ ...

VAY BE! HİÇ BU KADAR GÜLER-YÜZLÜ HERİF GÖRMEDİM. O KADAR HESAP ÖDİİCEK HÂLÂ SIRITIYO.

HADİ LAN... ETRAFTA KİMSELER YOK... İN ARTIK...

HADİ, GİNE İYİ KAFAYI BULDUN NİYAZİ ABİ. BİR DAAKİ YARIŞMADA BEN ÜSTTEYİM HAA...

OLUR TABİ, HIK! GURP!

SAHİBİ: MİLLİYET GAZETECİLİK A.Ş. ADINA KEMAL KINACI
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: EREN GÜVENER
ADRES: PROF. KAZIM İSMAİL GÜRKAN CAD. NO: 10 34430 CAĞALOĞLU/İSTANBUL
MİZAH YÖNETMENİ: ENGİN ERGÖNÜLTAŞ
TEL: 526 21 77
23 HAZİRAN 1995